IJCRT.ORG ISSN : 2320-2882

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS (IJCRT)

An International Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

കാർഷിക ജീവിത സ്വത്വാവിഷ്കാരം: 'ഗതേ ഗതേ പരാഗതേ'യിൽ

ഡോ. ബിജോയ്. എം

അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ

മലയാളം

ശ്രീനാരായണ വനിതാ കോളേജ്

കൊല്ലം

സ്വത്വം എന്നത് സങ്കീർണ്ണമായ പരികല്പനയാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്ത മണ്ഡലങ്ങളുമായി ബന്ധം പുലർത്തുന്നതും ജീവിതത്തോടൊപ്പം പരിണമിക്കുന്നതുമായ അസ്ഥിര ഘടകത്തെയാണ് സ്വത്വം എന്നതുകൊ ്വ്യവഹരിക്കുന്നത്. ചരിത്രപരവും സാമൂഹികവും ആയ സ്വാധീനങ്ങളാൽ രൂപപ്പെടുന്നതും പരിവർത്തന വിധേയമാവുന്നതുമായ ഘടകം (രാധിക.സി.നായർ 1997:1) എന്ന് സൈദ്ധാന്തികാർത്ഥത്തിൽ സ്വത്വത്തെ നിർവചിക്കാം. വ്യക്തിപരമായ ഒരു പ്രതിഭാസം മാത്രമല്ല സ്വത്വം, മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിപരവും സാമൂഹികവുമായ അസ്തിത്വവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് സ്വത്വം നിലകൊള്ളുന്നത്. സ്വത്വാവിഷ്ക്കാരങ്ങളിൽ ഏറെ ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ട ലിംഗം, മതം, ജാതി, ദേശം എന്നീ സ്വത്വങ്ങൾക്കു പുറമേ തൊഴിൽ, കല, സംസ്കാരം തുടങ്ങി ഒരു വ്യക്തി സ്വയം ആർജ്ജിച്ചെടുക്കുന്ന സ്വത്വങ്ങളും ഇന്നു ചർച്ചാ വിഷയമാണ്.

ഒരു അസാന്നിധ്യമായാണ് ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും സ്വത്വം കുടികൊള്ളുന്നത്. അന്വേഷണവും ആവിഷ്കാരവും വഴി വ്യക്തി, സ്വത്വത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. സമൂഹത്തിൽ തന്റെ നിലനിൽപ്പ് പ്രശ്നവത്കൃതമായിരിക്കുന്നുവെന്ന തിരിച്ചറിവിൽ നിന്നാണ് വ്യക്തി, നിലനിൽപ്പിന്റെ കാരണം അന്വേഷിച്ചു തുടങ്ങുന്നത്. ആ അസാന്നിധ്യത്തെ സന്നിഹിതമാക്കാൻ നടത്തുന്ന ശ്രമമാണ് സ്വത്വാന്വേഷണം. ഉത്തരാധുനിക മലയാളനോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ പ്രാദേശിക-പാരിസ്ഥിതിക വിഷയങ്ങൾ പ്രമേയ ത്തിനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി കൊ ്തന്റേതായ ഇടം നേടിയ എഴുത്തുകാരനാണ് രാജേഷ് കിഴിശ്ശേരി. രാജേഷ് കിഴിശ്ശേരിയുടെ എഴുതുന്ന സ്വത്വത്തെ (ണൃശശേിഴ ലെഹള) അപഗ്രഥനവിധേയമാക്കുകയും അനുഭവത്തിലും, ആഖ്യാനത്തിലും നിലനിൽക്കുന്ന സംസ്കാരചിന്തയെ സംസ്കാരപഠന രീതിശാസ്ത്ര സങ്കേതങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് ഈ പഠനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

രാജേഷ് കിഴിശ്ശേരിയുടെ 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ' എന്ന നോവൽ അതിന്റെ ബഹുസ്വരതയാൽ ഉത്തരാധുനിക നോവലുകളിൽ നിന്നും വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നു. പലലോകങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്ന അനുഭവമാണ് ഈ നോവൽ നൽകുന്നത്. ഒരേ സമയം പ്രകൃതി ഗീതമായും, ആത്മരോദന മായും, മനുഷ്യാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള വിലാപമായും, അരികുപറ്റിയ ജീവിതങ്ങളുടെ ആത്മാവിഷ്ക്കാരമായും പകർന്നാടുന്നു. ഓരോ എഴുത്തു കാരനും അയാൾ ജീവിക്കുന്ന സാമൂഹ്യഘടനയുടെ വക്താവാണ്. രാജേഷ് കിഴിശ്ശേരിയുടെ നോവൽ എഴുത്തിലെ രാഷ്ട്രീയം, പ്രത്യയശാസ്ത്രപരി സരം എന്നിവ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സംവാദാത്മകമായ ആഖ്യാനത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന സംഘർഷങ്ങൾ തന്നെയാണ്. താൻ ജീവിക്കുന്ന കൊ ോട്ടിയ്ക്ക ടുത്ത് കിഴിശ്ശേരി എന്ന ഗ്രാമത്തിലെ അനുഭവപരിസരങ്ങളിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന കഥാബീജങ്ങൾ മുളപ്പിച്ചെടുക്കാൻ സദാ ജാഗരൂകമായ ഒരു മനസ്സ് രാജേഷ് കിഴിശ്ശേരി സൂക്ഷിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ പ്രത്യക്ഷോദാഹരണമാണ് 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ'.

ഇതരസാഹിത്യശാഖകളെ അപേക്ഷിച്ചു പ്രമേയസ്വീകരണത്തിലും ആവിഷ്ക്കരണത്തിലും അനന്തസാദ്ധ്യതകളാണ് നോവലിനുള്ളത്. ജീവി തത്തെ അതിന്റെ സമഗ്രതയിലും വൈവിദ്ധ്യത്തിലും ആഖ്യാനം ചെയ്യാനുള്ള വലിയ ക്യാൻവാസ് നോവലിനു ്. നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപ ത്തിന്റെ അഭിമതസങ്കേതം റിയലിസമാണ്. അത് ജീവിതത്തെ യഥാതഥപ്രതീതിയോടെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. ജീവിത പരിണാമങ്ങളെ സാമൂഹ്യഭൂമിക യിൽ വിശാലമായി ആവിഷ്കരിക്കാനുള്ള സാദ്ധ്യത നോവലിനു ്. അതു മൗലികതലത്തിൽ ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യ ത്തിൽ നിന്നുകൊ ് കാല്പനികതയുടെയും സ്വപ്നാത്മകതയുടെയും മണ്ഡലത്തിലേക്ക് ഉയരാനും നോവലിനു കഴിയും. സാഹിത്യം ജനസമൂഹ ത്തിന്റെ ജീവിതാവിഷ്കാരമായി നോവലുകളിലൂടെയാണ് അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. യഥാർത്ഥജീവിതത്തെ രാജേഷ് കിഴിശ്ശേരി 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ' എന്ന തന്റെ നോവലിൽ കലാത്മകമായി അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അത് മറ്റൊരു തരത്തിൽ റിയലിസ്റ്റിക് ആയി മാറുന്നു. മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ ആന്തരിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിരീക്ഷിച്ചുകൊ ് സൃഷ്ടിച്ചവയാണ് നോവലിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ. വ്യക്തിമനസ്സിന്റെ നിഗൂഢതകളെ പ്രകാശിപ്പിക്കാനുള്ള ഉപാധിക ളാകുന്നു ഈ പാത്രസ്വരൂപങ്ങൾ. വ്യക്തിമനസ്സിന്റെ സങ്കീർണ്ണതകളിലൂടെ കുടുംബം, സമുദായം, സമൂഹം തുടങ്ങിയ സാമൂഹ്യസ്ഥാപനങ്ങളെ നോക്കി കാണുകയും അതിന്റെ ഭാഗമായ വ്യക്തിയുടെ ദൈന്യങ്ങൾ ധ്വന്യാത്മകമായി ആവിഷ്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊ ് നോവലിസ്റ്റ് റിയലിസ ത്തോട് പുലർത്തിയ ആഭിമുഖ്യം പരിശോധിക്കപ്പെടേ താണ്.

വ്യക്തിമനസ്സിന്റെ സാമൂഹികഭാവങ്ങൾക്കും സാമൂഹികപ്രതിഫലനങ്ങൾക്കും ശക്തമായ ആവിഷ്ക്കാരം നേടിയെടുക്കാൻ 'ഗതേഗതേ പരാ ഗതേ'യ്ക്ക് സാധിച്ചിട്ടു ്. പ്രകോപിതമായ അഭിമാനബോധം, കീഴാളസ്വത്വബോധം, വ്യക്തിപ്രതിഷ്ഠാപനവ്യഗ്രത, അമർത്തപ്പെട്ട അരിശം, ഏകാകിതാ ബോധം, പ്രണയവിമുഖത, പ്രകൃതിയിലേക്കുള്ള മടക്കം തുടങ്ങിയ ഘടകങ്ങളെല്ലാം കാല്പനിക കവിതകളിലെന്നതുപോലെ റിയലിസ്റ്റിക് സങ്കേതങ്ങ ളുപയോഗിച്ച് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഈ നോവലിലും പ്രകടമാണ്. വ്യക്തിമനസ്സിന്റെ ആന്തരിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ തുറന്നുകാട്ടലിനുള്ള ഉപാധിയാക്കി മാറ്റാൻ നോവലിനു സാധിക്കുന്നു ്. ഭൂപ്രദേശവുമായി വൈകാരികബന്ധം സൂക്ഷിക്കുന്ന ആഖ്യാനങ്ങൾ സാമൂഹ്യസ്വത്വം കൂടി വെളിപ്പെടുത്തുന്ന താണ്. കിഴിശ്ശേരിയേയും, അരിമ്പ്രമലയേയും, കര്യാത്തൻകോട്ടയേയും എല്ലാം അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന രാജേഷ് കിഴിശ്ശേരിയുടെ ആഖ്യാനത്തിന് സാമൂഹ്യശാസ്ത്രപദവി കൈവന്നിട്ടു ്. കിഴിശ്ശേരിയുടെയും കൊ ോട്ടിയുടെയും ഭൂപ്രദേശങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യസ്വത്വം കൂടിയാണ് രാജേഷ് കിഴി ശ്ശേരിയുടെ 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ' ആവിഷ്കരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

'ഗതേഗതേ പരാഗതേ' യിലെ യാഥാർത്ഥ്യചിത്രങ്ങൾ

കർഷകജീവിതത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതകളും അവരുടെ വൈകാരികാനുഭവങ്ങളും കാർഷികനോവലുകളിലൂടെ അനുഭവവേദ്യമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ നോവലിസ്റ്റുകൾക്ക് കഴിയുന്നത് ചുറ്റുപാടുകൾ തീർക്കുന്ന സ്വാധീനം മൂലമാണ്. കിഴിശ്ശേരിയിലെ കർഷകകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച നോവലിസ്റ്റിന് താൻ ജീവിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിലെ കാർഷിക ജീവിതാനുഭവങ്ങളെയും കാർഷിക മേഖലയിൽ സംഭവിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളെയും നോവലിൽ പകർത്താൻ കഴിഞ്ഞത് സ്വന്തം ജീവിതാനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നും പകർത്തിയെടുത്ത അറിവുകളിലൂടെയാണ്. നോവലിസ്റ്റിന്റെ ചേതന മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മഗ്രാഹകശക്തിയുള്ളതുകൊ ് താൻ കാണുന്നതും കേൾക്കുന്നതും അനുഭവിക്കാനിട വരുന്നതും അയാളെ കൂടുതൽ സ്പർശിക്കുന്നുവെന്നുമാത്രം. അതുകൊ ് അയാൾ സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളെ ഒരു കഥയുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിലൊതുക്കി ആവിഷ്ക്കരിക്കുമ്പോൾ അവ സമൂഹത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങൾ കൂടിയാണെന്നു വരുന്നു. അയാൾ എഴുതുന്ന നോവലിൽ ചുറ്റുമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം സ്വാഭാവികമായും പ്രതിഫലിക്കുന്നു. (എം.കെ മേനോൻ 1989:18) എന്ന അഭിപ്രായം നോവലിസ്റ്റുകളുടെ വൈകാരികാനുഭൂതികളെയാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. എം.കെ മേനോന്റെ അഭിപ്രായത്തെ സാധൂകരിക്കുന്ന രചനയാണ് 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ'.

മുഖ്യകഥാപാത്രമായ അനീഷ്ജോർജ്ജിന്റെ മനസ്സിനെ ബാധിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്ത് നിർത്തുകയും അത് തന്റെയും സമൂഹത്തിന്റെയും പ്രശ്നമായി അവതരിപ്പിക്കുകയുമാണ് രാജേഷ് കിഴിശ്ശേരി. അഭിമാനബോധം പ്രത്യേകിച്ചും സമൂഹമനുഷ്യന്റെ പ്രകോപിതമായ അഭിമാനബോധം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നവർ സമൂഹവുമായി എളുപ്പം ഇടകലർന്നുപോവും. വിട്ടുവീഴ്ചകളും മയപ്പെടലുകളും അനിവാര്യമാണെന്ന തിരിച്ചറിവ് അവരുടെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയേയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന ശക്തിയായിരിക്കും. അങ്ങനെവരുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകളും കുറ്റങ്ങളും പൊറുക്കാനും മറക്കാനും അയാൾക്ക് പ്രയാസമു ാകില്ല. അനീഷ് ജോർജ്ജിന് തന്റെ ക്രൈസ്തവസ്വത്വത്തിനും മുൻപുള്ള ജാതിയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭമു ായപ്പോൾ അയാളതിനോട് പൊരുത്തപ്പെടുന്നു. അജീവനാന്തം തന്റെ അഭിമാനക്ഷതം വരുത്തിയ ശക്തിക്കു നേരെ (മലയോരത്തെ ആനിയും വീട്ടുകാരും) യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കാനൊന്നും കാല്പനിക നോവലിലെന്നപോലെ 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ' യിൽ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, കീഴാളത്വത്തിന്റെയും കാർഷികപ്രണയത്തിന്റെയും പോരാട്ടത്തിന്റെയും തായ്വേരിനോടുള്ള അഗാധപ്രണയം നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട ഈ നോവൽ കീഴാളസ്വത്വാവബോധത്തിന്റെ നേർചിത്രണമാണോ എന്ന ചോദ്യം ഉന്നയിക്കുവാൻ വായനക്കാരനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു ്. ഒരു നാടിന്റെ ദമിതത്വത്തെയാണ് ഈ നോവലിലൂടെ നോവലിസ്റ്റ് കെ ത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

'പ ് പ ാരുകാലത്ത്' എന്ന ഒന്നാം പടലംമുതൽ പ്രാദേശികത്വത്തിന്റെ അടിവേരുകളിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങുന്ന നോവലിസ്റ്റിനെ കാണാം. കിഴിശ്ശേരിയും ഏറനാടും കര്യാത്തൻ കോട്ടയുമെല്ലാം ഈ പ്രാദേശികതയുടെ ഭാഗമാണ്. ആദ്യാവസാനം ഒരു കടുന്തുടിയുമായി നടക്കുന്ന ഏകാകിയുടെ പ്രാണവേദന അനീഷ് ജോർജ്ജ് എന്ന കഥാപാത്രത്തിലൂടെ കാണാം. കഥാപാത്രങ്ങളെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിന് നോവലിസ്റ്റുകൾ വിവിധ രചനാതന്ത്രങ്ങളാണ് അവലംബിക്കാറുള്ളത്. പാത്രരചനാസമ്പ്രദായങ്ങളെ യഥാക്രമം പ്രത്യക്ഷ വിവരണം എന്നും പരോക്ഷവിവരണം എന്നും വിശേഷിപ്പിക്കാം. (ടവഹീാശവേ, ൃശാീിഗലിമി, 1984:5960) നോവലിസ്റ്റ് കഥാപാത്രങ്ങളെ നേരിട്ട് പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന രീതി പ്രത്യക്ഷവിവരണവും, സൂചനകളിലൂടെ ക്രമാനുഗതമായി അനാവരണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആവിഷ്കരണരീതി പരോക്ഷാവിവരണവും ആകുന്നു. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ രീതിയാണ് കാർഷി

ക നോവലിസ്റ്റുകൾ പൊതുവേ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. കഥാപാത്രത്തിന്റെ പേര്, രൂപം, ചേഷ്ടകൾ, വികാരങ്ങൾ, വിചാരങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം നോവലിസ്റ്റ് നേരിട്ട് വായനക്കാരന് മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്. രാജേഷ് കിഴിശ്ശേരി അനീഷ് ജോർജ്ജിനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതും ഇതേ രീതിയെ അവലംബിച്ചാണ്. കർഷക ജീവിതസങ്കീർണ്ണതകളെ ഫലപ്രദമായി വ്യക്തമാക്കുന്നതിന് നോവലിസ്റ്റ് ഉപയോഗിക്കുന്നത് അനീഷ് ജോർജ്ജെന്ന കഥാപാത്രത്തെയാണ്. 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ' യിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സമുദായം, അവർ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കൂട്ടായ്മ, അവരുടെ മാനസിക സംഘർഷങ്ങൾ എല്ലാം കാർഷിക ജീവിത പരിസരവുമായി കോർത്തിണക്കികൊ ് ചിത്രീകരിക്കുവാൻ നോവലിസ്റ്റിന് കഴിഞ്ഞിട്ടു ്. മലയാള നോവൽ ചരിത്രത്തിൽ ഭാഷയിലും സംസ്ക്കാരത്തിലും കഥനരീതിയിലും ഒരു പരീക്ഷണത്തിന് സ്വയമേവ തയ്യാറെടുക്കുന്നു ് ഈ നോവൽ. നോവലിന്റെ സാധാരണ വ്യാകരണത്തെ തെറ്റിക്കാൻ പ്രാപ്തമാണ് 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ'. എല്ലാ ജ്ഞാനവത്കൃതമായ പാണ്ഡിത്യത്തെയും നാട്ടുമൊഴി കൊ ് നിശ്ശൂന്യമാക്കുന്ന ഘടനയാണ് നോവലിനുള്ളത്. ജാതികേന്ദ്രീകൃതമായ സാമൂഹ്യഘടനയെയും മധ്യവർഗ്ഗം കെട്ടിപ്പൊക്കിയ എല്ലാ ആധുനിക പൊള്ളത്തരങ്ങളേയും ആത്മാവബോധമില്ലായ്മയേയും ഉപരിവിപ്ലവ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെയും നിശിതമായ വിചാരണയ്ക്ക് വിധേയമാക്കാൻ 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ' യ്ക്കാവുന്നു ്. രാജേഷ് കിഴിശ്ശേരി എഴുതുന്നത് ഒരു നോവൽ എന്നതിനേക്കാൾ ആത്മകഥാധിഷ്ഠിതമായ ആവിഷ്ക്കാരരൂപമാണ് എന്ന ബോധം നോവലിസ്റ്റിനു ് എന്ന് ഈ നോവൽ തെളിയിക്കുന്നു.

ഓർഗാനിക് ഫാമിംഗ് (ജൈവകൃഷി)

പ്രകൃതിയും പ്രകൃത്യാധിഷ്ഠിത ആത്മബോധവും 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ'യിൽ മുഖ്യകഥാപാത്രമായി മാറുന്നു ്. നോവലിന്റെ ഭൂമിക ജൈവകൃഷിയും വിത്തറ്റുപോയ വിത്തിനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണങ്ങളുമാകുന്നു. തലമുറകൾ കർഷകരിലും കൃഷി സമ്പ്രദായത്തിലും വരുത്തിയ പരിവർത്തനം ആഖ്യാനത്തിൽ തെളിഞ്ഞുവരുന്നു. പഴയ നെൽവിത്തിനങ്ങളുടെ അന്വേഷണത്തിലൂടെയുള്ള 'തന്നാട്ടുതനിമാ' ചരിത്രപുസ്തകം കൂടിയാണ് ഈ നോവൽ. 'പച്ചമനുഷ്യൻ' എന്ന രാഷ്ട്രീയമാണ് നോവൽ മുന്നോട്ടു വെയ്ക്കുന്നത്. പ്രകൃതിയുമായുള്ള പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അഭാവത്തെ വിലോഭനനഷ്ടം എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. പ്രകൃതിയെ നോക്കി അതിശയിച്ചുനിന്നിരുന്ന മനുഷ്യസ്വഭാവങ്ങളിൽ നിന്ന് അതിശയഭാവം നഷ്ടമാകുന്നതാണ് പരിസ്ഥിതി പ്രതിസന്ധിക്ക് കാരണമായതെന്ന് 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ' എന്ന നോവലിന്റെ അവസാനപടല ത്തിൽ നോവലിസ്റ്റ് പറയുന്നു ്. നോവലിലെ കേന്ദ്രകഥാപാത്രമായ അനീഷ് ജോർജ്ജ്, സുനിൽ, രമേശ് തുടങ്ങിയവർ ജൈവകൃഷിയിലേക്ക് കടക്കുമ്പോൾ അതിൽ നിന്നും പിന്തിരിഞ്ഞു നടക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളെ നോവലിൽ ദർശിക്കാം. ജൈവകൃഷിയെ അതിശയത്തോടെ നോക്കി നിൽക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാരിൽ ആശങ്കയുടെ കനൽ വാരിയിടുന്ന ലോകക്രമത്തെ നോവലിൽ വിമർശനവിധേയമാക്കുന്നു. ഉർവ്വരതയുടെ പ്രതീകമാണ് മണ്ണ് 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ'യിലെ മണ്ണ് പലപ്പോഴും അചേതനത്വത്തിൽ നിന്നും വിടുതൽ നേടുന്നു ്. നോവലിലെ കഥാപാത്രങ്ങളെ ഓരോരിടത്ത് ബന്ധിപ്പിച്ചു നിർത്തുന്നത് മണ്ണാണ്. കഥാപാത്രങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന മാനസികസംഘർഷങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും ഹർഷങ്ങളും ആശ്വാസവുമെല്ലാം ഭൂമിയിലൂടെയും മണ്ണിലൂടെയും സൂചിതമായിരിക്കുന്നു. ഒരു ജനതയുടെ വിശ്വാസങ്ങളിൽ, ആവാസവ്യവസ്ഥകളിൽ, ജീവിതക്രമങ്ങളിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളെ കര്യാത്തൻകോട്ടയെന്ന സ്ഥലത്തിലൂടെ വീ ടുക്കുമ്പോൾ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ തലങ്ങളിലേക്ക് വായനക്കാരെ കൂട്ടിക്കൊ ു പോകുവാൻ നോവലിസ്റ്റിന് സാധിക്കുന്നു. അനീഷ് ജോർജ്ജ് എന്ന കേന്ദ്രകഥാപാത്രത്തെ ആധാരമാക്കി, അതിൽനിന്നും വാക്കുകൾ വീണുകിട്ടുന്നതാണ് നോവൽ ഭാവനയ്ക്ക് ഉചിത

മെന്നു തോന്നിയതിനാലാവാം നോവലിസ്റ്റ് ആത്മപ്രതിഫലനത്തിന്റെ രീതിയാണ് ആഖ്യാനത്തിനായി സ്വീകരിച്ചത്. ആഖ്യാനത്തിലെ പുതുമയും ഓരോരോ പടലങ്ങളായി നോവലിനെ വിഭജിക്കുന്നതും പാരമ്പര്യ നോവൽ സങ്കേതങ്ങളെ പൊളിച്ചെഴുതാൻ നോവലിസ്റ്റ് ശ്രമിക്കുന്നതിന്റെ സൂചനയായി കാണാം. പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഇരുട്ടുകയറിയ ഇടനാഴിയിലേക്ക് പ്രകാശം പരത്തുകയാണ് 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ' യിലൂടെ രാജേഷ് കിഴിശ്ശേരി.

ഒരു നോവലിസ്റ്റ് തന്റെ നോവലിലൂടെ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കുമ്പോൾ അതതു സമുദായങ്ങളുടെ പ്രാദേശികവും സാമൂഹികവുമായ ഭാഷാഭേദങ്ങൾക്കും കാലഘട്ടങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതകൾക്കുമാണ് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുക. എന്നാൽ കാർഷിക നോവലുകളിൽ കൃഷി മലയാള ചിഹ്നങ്ങളെയാണ് കർഷക ജീവിത പ്രതിനിധാനത്തിനായി സ്വീകരിക്കുക. 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ'യിലൂടെ സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന സാമൂഹ്യഭൗതിക സാംസ്കാരിക ജീവിതവും, പൊതുവായ കൃഷിബോധവും നോവലിസ്റ്റിന്റെ പ്രതിനിധാനതന്ത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായി കാണാം. പ്രാദേശികവും സാമൂഹികവുമായ ഭാഷണഭേദങ്ങൾ, ആചാരനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, മിത്തുകൾ എന്നിവ ഉപയോഗിച്ചാണ് കാർഷികാഖ്യാനമായി നോവലിനെ പരുവപ്പെടുത്തുന്നത്. പാരമ്പര്യവഴിക്ക് കൃഷി ചെയ്ത് കേരളത്തിന് ഒരു കാർഷികാടിത്തറ എങ്ങനെ ഉ ാക്കാമെന്ന് ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം യുവാക്കളുടെ പ്രതിനിധിയാണ് നോവലിസ്റ്റ്. 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ' എന്ന കാർഷിക നോവലിലൂടെ കർഷകജീവിതത്തിൽ അന്യമായി കൊ ിരുന്ന കാർഷിക തനിമയെ ക ത്തുവാനും പഴമയിലെ നെൽവിത്തിനങ്ങളെ പുതുമലയാളിക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുവാനുമുള്ള ശ്രമമാണ് ഈ പാരിസ്ഥിതിക നോവൽ മുന്നോട്ടുവെക്കുന്നത്. കാർഷികവൃത്തികൊ ് ജീവിതം മുന്നോട്ടു പോയിരുന്ന കർഷകജനതയുടെ ജീവിതരീതിയിൽ വന്ന മാറ്റങ്ങളും അതിന്റെ ഫലമായി സംഭവിക്കുന്ന പാരമ്പര്യതിരസ്കരണവുമാണ് കാർഷിക സംസ്കാരത്തെ മങ്ങലേല്പിച്ചു കൊ ിരി ക്കുന്നത്. വർത്തമാനകാലസംസ്കാരം പഴമയിൽ നിന്നും പലതും ഉൾക്കൊ ാണ് രൂപപ്പെടുന്നത്. ഈ സംസ്കാരവിനിമയം സമൂഹത്തിന്റെ കെട്ടുറപ്പിനാവശ്യമാണ്. നഷ്ടമായികൊ ിരിക്കുന്ന കാർഷിക വാങ്മയങ്ങളായ അറിവുകളെ അടുത്ത തലമുറയ്ക്ക് കൂടി പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ' യ്ക്ക് സാധിക്കുന്നു ്. പ ് സർവ്വസാധാരണമായിരുന്ന നെൽവിത്തിനങ്ങൾ, കാർഷികോപകരണങ്ങൾ, കാർഷികാചാരനുഷ്ഠാനങ്ങൾ എന്നിവ ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്ക് അപരിചിതമാണെന്ന തിരിച്ചറിവിൽ നിന്നാണ് ഈ നോവൽ പിറവി കൊള്ളുന്നത്. 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ' യിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന അറിവ് ഏറെയും നെൽകൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ്. കേരളത്തിന്റെ മുഖ്യകാർഷിക വിളയായി നിലനിന്നിരുന്നത് നെൽകൃഷിയാണ് എന്നതിനുള്ള തെളിവാണ് കാർഷിക നോവലുകളിലെ നെൽകൃഷി വിവരണം. ഭൗതികാവശ്യകതയെ മുൻനിർത്തി മാത്രം ഇന്ന് നെൽകൃഷി ചെയ്യുന്നു. അതുകൊ ുതന്നെ ഇന്ന് നെൽകൃഷിക്ക് പ്രചാരം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ' എന്ന കാർഷിക നോവലിലെ കൃഷി മലയാള ചിഹ്നങ്ങൾ പകർന്നു തരുന്ന വിജ്ഞാനസമ്പത്ത് കാർഷിക കേരളത്തിന്റെ മാറ്റത്തിന്റെ മുഖങ്ങളെക്കൂടി വെളിപ്പെടുത്തി തരുന്നതിനാൽ ഈ നോവലിനെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യവും കൂടിയാവുന്നു.

കിഴിശ്ശേരിയും കൊ ട്ടിയും അരിമ്പ്രമലയും കര്യാത്തൻകോട്ടയും തുടങ്ങി പലയിടങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വരൂപിച്ച സംഭവങ്ങൾ അടുക്കും ചിട്ടയുമില്ലാതെ പരത്തിപ്പറയുന്ന പ്രതീതി തോന്നാമെങ്കിലും വൈകാരികമായ തീവ്രതയും അതിൽനിന്ന് ഉടലെടുക്കുന്ന ഏകാഗ്രതയുമാണ് 'ഗതേ ഗതേ പരാഗതേ'യെ മികവുറ്റതാക്കുന്നത്. കർഷകൻ എന്ന അധഃസ്ഥിതവർഗ്ഗം നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ അനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നോവലിലേക്ക് പകർത്തുകയാണ് നോവലിസ്റ്റ്. ഈ നോവലിലൂടെ രാജേഷ് കിഴിശ്ശേരി എന്ന എഴുത്തുകാരൻ തന്നിലെ കൃഷിക്കാരന്റെ സ്വത്വത്തെ സാഹിത്യവത്കരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. കർഷക കുടുംബത്തിൽ പിറന്ന നോവലിസ്റ്റിന് കാർഷിക രംഗത്തു ായിക്കൊ ിരിക്കുന്ന ഓരോ ചലനത്തെക്കുറിച്ചും വ്യക്തമായ അവബോധം ഉ ായിരുന്നു. ഈ അവബോധമാണ് കാർഷികജീവിതം മനോഹരമായി ആവിഷ്കരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സഹായകരമായത്. കാർഷിക ജീവിതത്തെ സ്വത്വാവിഷ്കരിക്കുമ്പോഴാണ് 'ഗതേഗതേ പരാഗതേ' പൂർണ്ണമാകുന്നത്.

കുറിപ്പുകൾ

1. രാധിക. സി. നായർ 1997, സ്വത്വാന്വേഷണം മലയാള നോവലിൽ (ഗവേഷണ പ്രബന്ധം) കേരളസർവ്വകലാശാല
2. എം. കെ. മേനോൻ, പ്രത്യക്ഷവത്ക്കരണം നോവലിൽ 1989, പുറം. 18
3. ഞശാഠീഗലിമി, ടവഹീാശവേ, ചമ്യ്യമശേ്ല എശരശേീ: ജ്ളീലോറ്റീമ്യ ജീലശേരഭ, ങശവേൗലി മിറ ഇീ. ഘഭേ. ഘീഭീ, 1989 പുറം. 59 - 60

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. ഞശാഠീഗലിമി, ടവഹീാശവേ, ചമ്യ്യമശേ്ല എശരശേീ: ജ്ളീലോറ്റീമ്യ ജീലശേരഭ, ങശവേൗലി മിറ ഇീ. ഘഭേ. ഘീഭീ, 1989
2. റ്യഹ്യീ. ഋ. ആ ഉശരശേീമ്യ ീള മിറ്യ്ീഹീഴ്യ, അവൈംമിശ ഏ്യീമഹ ള്യീ ഏ്യീമഹമൈമയ, ഖമംമവമ്യ ചമഴമ്യ, ചലംഉലഹവശ, 1988
3. അച്ചുതൻ. എം, നോവൽ പ്രശ്നങ്ങളും പാഠങ്ങളും, നാഷണൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം, 1983
4. ഇളംകുളം കുഞ്ഞൻപിള്ള, ജന്മിസമ്പ്രദായം കേരളത്തിൽ, എൻ.ബി.എസ്, കോട്ടയം 1957
5. ഉഷാ നമ്പൂതിരിപ്പാട്. (ഡോ.) സാമൂഹികഭാഷാവിജ്ഞാനം, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം
6. കമലാസനൻ. എൻ.കെ, കുട്ടനാടും കർഷകതൊഴിലാളി പ്രസ്ഥാനവും, ഡി. സി ബുക്സ് കോട്ടയം, 1993
7. കൃഷ്ണപിള്ള. എൻ, കൈരളിയുടെ കഥ, സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, കോട്ടയം, 1992
8. രാജേഷ് കിഴിശ്ശേരി, ഗതേഗതേ പരാഗതേ (നോവൽ) റാസ്ബെറി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്, 2015
9. മൻസൂറലി. ടി (എഡി.), മലയാളചെറുകഥയും സ്വത്വാവിഷ്കാരവും, ഫറൂഖ് കോളേജ് പബ്ലിക്കേഷൻ ഡിവിഷൻ, കോഴിക്കോട്, 2017

10. മുഴപ്പിലങ്ങാട്. ടി.കെ.ഡി, മണ്ണിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും മാറ്റത്തിന്റെ ഇതിഹാസം, ദേശാഭിമാനി വാരിക, 2000, ഒക്ടോബർ 22, പുസ്തകം 32,

ലക്കം 20